

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/162/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716202769
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5716202769.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX X. X., proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 929 22 Piešťany, IČO: 36 234 476, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 13C/42/2016-129 zo dňa 01.februára 2018 v časti trov konania, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. (náhrada trov konania) potvrdzuje.

V zostávajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie ostáva nedotknutý.

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia (1.048,33 Eur spolu s príslušenstvom) a žalovanému priznal voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 20 %. Predchádzajúcim rozsudkom č.k. 16C/42/2016-71 zo dňa 16.12.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 7Co/194/2017-107 zo dňa 13.09.2017 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 667,89 Eur spolu s príslušenstvom. Vo vyhovujúcej časti vychádzal z rozhodnutia Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/192/2015 zo dňa 18.11.2015, v ktorom bolo konštatované, že žalovaný ako veriteľ nemá právo požadovať úroky, ktoré neboli dohodnuté a uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a žalobkyňa ako dlžníčka požičanú sumu vysoko preplatila. Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá s poukazom na dôvodnú námietku premlčania. O trovách konania rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď žalovaný úspešne bránil svoje právo a jeho čistý úspech predstavuje 20% (žalobkyňa úspešná v rozsahu 667,89 Eur a neúspešná 1.048,33 Eur).

2. V zákonom stanovenej lehote do výroku o náhrade trov konania podala odvolanie žalobkyňa. Je presvedčená, že v danej veci sú dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania. Žalovaný si v rámci záväzkového vzťahu uplatňoval plnenia zo zmluvy, na ktoré nemal nárok, keďže bola vyzvaná na úhradu úrokov a poplatkov, a to aj napriek tomu, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Preto zaviazat' ju na náhradu trov konania je možné považovať za krajne nespravodlivé. Dala do pozornosti uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/510/2013, rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/14/2017. Poukázala na to, že pokiaľ voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci sú použité nekalé zmluvné podmienky, predstavuje to dôvod hodný osobitného zreteľa, a preto je dôvodné úspešnej strane náhradu trov konania nepriznať. Tak isto ďalším dôvodom osobitného zreteľa môže byť i to, že bola použitá nekalá obchodná praktika, nakoľko predmetná pohľadávka bola opakovane postupovaná. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v zmysle § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP a rozsudok v napadnutej časti v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Každá strana znáša trovy spojené s jej účasťou v spore, kým nie je spor skončený. Ak bude rozhodnutím súdu vyslovené, ktorá strana je v práve, nadobudne táto strana nárok na náhradu trov konania, ktoré na dosiahnutie tohto rozhodnutia vynaložila. Právnym dôvodom tohto nároku je to, že strany, ktoré viedli spor, konajú „na vlastné nebezpečenstvo“ a nesú tak zodpovednosť za výsledok sporu. V ust. § 255 ods. 1 CSP sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Zásada úspechu vo veci charakteristická pre sporové konanie sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. V § 255 ods. 2 CSP je premietnutý pomer úspechu vo veci. Ak žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každý z nich úspech čiastočný, t.j. každá zo strán sporu je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Pomer rozdelenia náhrady trov konania zodpovedá pomeru víťazstva strany vo veci samej, zníženého o pomernú časť jej neúspechu.

6. V preskúmvanej veci nepochybne mal žalovaný čiastočný úspech, keď rozsudkom č.k. 16C/42/2016-71 zo dňa 16.12.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/194/2017-107 zo dňa 13.09.2017 bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni istinu 667,89 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 22.05.2016 do zaplatenia a rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 16C/42/2016-129 zo dňa 01.02.2018 bola žaloba vo zvyšku zamietnutá (1.048,33 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% od 22.05.2016). Preto súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok sporu a čiastočného úspechu žalovaného v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP.

7. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Citované ustanovenie nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (zásada úspechu vyplývajúca z § 255 CSP), obzvlášť v situácii, keď sa jedná o sporové konanie. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu. Vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu a je nutné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery z náhrady trov oprávnenej strany sporu. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán sporu v priebehu konania a pod. Nepriznanie náhrady trov konania musí zároveň zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči niektorej strane sporu a aby neodporovalo dobrým mravom.

9. Pokiaľ súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal zo zásady čiastočného úspechu strán sporu odvolací súd sa s týmto rozhodnutím v plnom rozsahu stotožnil. Podľa žalobkyne je dôvodom hodným osobitného zreteľa situácia, keď vedené súdne konanie predstavuje spotrebiteľský spor. S takýmto odvolacím argumentom sa odvolací súd nemôže stotožniť, nakoľko aplikácia § 257 CSP má svoj význam vo výnimočných prípadoch a osobitostiach konkrétneho súdneho sporu, pričom charakter konania (v danom prípade spotrebiteľský spor) nemožno bez ďalšieho považovať za naplnenie kritéria takejto výnimčnosti. Len doplňujúce je potrebné uviesť, že ustanovenia § 290 - § 300 CSP, ktoré sa týkajú osobitostí spotrebiteľských sporov, rozhodovanie o trovách konania však špecificky neupravuje a súdy tak aplikujú všeobecné ustanovenia o trovách konania (§ 251 - § 264 CSP).

10. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/510/2013, v ktorom malo byť konštatované, že dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v tom, že žalovaný v rámci záväzkového vzťahu so žalobkyňou uplatňuje plnenia zo zmluvy, na ktoré nárok nemá, keďže žalobkyňa bola žalovaným vyzývaná aj na úhradu úrokov a poplatkov. Ďalej poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp.zn. 19Co/14/2017, v ktorom bolo uzavreté, že dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v tom, ako boli voči spotrebiteľovi použité nekalé zmluvné podmienky. V preskúmvanej veci však žalobkyňa podala žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia po tom, ako bola žaloba žalovaného (ako veriteľa) vo veci sp.zn. 10C/192/2015 zamietnutá z dôvodu, že nemá právo požadovať úroky, ktoré neboli dohodnuté a že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti, z ktorého dôvodu nevzniklo veriteľovi právo na úroky a poplatky. Žalobkyňa nepreukázala, že aj po tomto rozhodnutí žalovaný od nej naďalej požadoval platiť tieto úroky a vo veci neboli konštatované žiadne nekalé zmluvné podmienky. Poukaz na rozhodnutie Krajského súdu Prešov č.k. 10Co/102/2016 je v tejto veci bezpredmetný, nakoľko nebolo preukázané, že by bola pohľadávka veriteľom opakovane postupovaná (a vôbec postupovaná) na ďalší subjekt.

11. Majetkovými pomermi žalobkyne sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko žalobkyňa na ne žiadnym spôsobom nepoukázala.

12. S prihliadnutím na vyššie uvedené, keď bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti posúdený ako vecne správny a zároveň nebola preukázaná potreba jeho modifikácie na základe odvolacej argumentácie žalobkyne, odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania potvrdil. Odvolaním nenapadnutý výrok o čiastočnom zamietnutí žaloby, s prihliadnutím na viazanosť odvolacieho súdu rozsahom odvolania (§ 379 CSP) ponechal nedotknutý.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal proti odvolateľovi - žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)